786/07

Den 31. december 2007 blev i sag nr. 71.297:

xxxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Fair Forsikring A/S
Krumtappen 2
2500 Valby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Fair Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil angiveligt har været impliceret.

Det fremgår af sagen, at klagerens bil er en Hyundai Trajet, reg. nr. SJ ..., og at modpartens bil er en VW Touran, reg. nr. TJ ... Det fremgår desuden, at modpartens bil er skadet på højre bagende.

Selskabet har anerkendt erstatningspligten for en parkeringsskade. Klageren bestrider, at hun har været på uheldsstedet på skadetidspunktet, og at hun har påkørt modpartens bil.

Det fremgår af sagen, at klageren den 12/4 2006 tilskrev selskabet, idet hun eftermiddagen før - den 11/4 2006 - var blevet kontaktet af modparten, som påstod, at hun samme formiddag havde påkørt hans bil på ejerforeningens fælles parkeringsplads. Det fremgår af sagen, at ejerforeningen også råder over en butik, som p.t. er udlejet til firmaet S. Af klagerens skrivelse til selskabet fremgår bl.a.:

> "Der har i nogle måneder været konflikt mellem L.F. [modparten] og undertegnede omkring parkeringspladsen, og jeg har været udsat for forskellig former for chikane fra L.F.'s side.
> …

> **11.04.2006 skete følgende:** Ved **10-tiden** om formiddagen hentede jeg min bil der var parkeret som vist på tegningen (markeret med et kryds). Den anden bil er L.F.'s. Jeg var væk til **ca. 13.00**. Derefter satte jeg bilen tilbage igen. Den var nu parkeret ved siden af L.F.'s bil på samme måde som da jeg hentede den om formiddagen. Derefter gik jeg op i min lejlighed.
> **Mellem 16.30 og 17.00** henvendte L.F. sig til mig i min lejlighed og påstod at jeg havde påkørt hans bil. Vi gik sammen ned til parkeringspladsen.
> L.F. henviste til en flere måneder gammel skade på venstre side af min bils kofanger. - Tidspunktet for denne gamle skade vil jeg kunne få bekræftet. - L.F. var sikker på at skaden på kofangeren svarede til skrabemærker ved hans højre baghjul. Endvidere påstod han at han kunne påvise lakrester fra min bil. Jeg benægtede at jeg havde rørt hans bil.
> L.F. tilkaldte nu politiet på en sådan måde at de ankom med udrykning. Jeg nægtede stadig at det var mig der havde forårsaget skaden på hans bil, og i politiets døgnrapporter er episoden betegnet som en tvist og ikke som et færdselsuheld.
> …
> Jeg har intet kendskab til skaderne på L.F.'s bil, og jeg kan således heller ikke gå med til at skaderne skal betales via min forsikring.
> Jeg vil gerne holdes underrettet om, hvorledes der er taget hensyn til dette indlæg, der fremsendes både anbefalet og som almindelig post."

Ved skrivelse af 22/4 2006 til klageren meddelte selskabet, at det havde modtaget oplysninger fra modpartens forsikringsselskab om, at klageren havde været impliceret i et uheld den 10/4 2006. Samtidig meddelte selskabet, at det havde noteret hendes oplysninger i sagen og samtidig anmodet hende om at læse anmeldelsen igennem og kommentere eventuelle unøjagtigheder i den.

Den 25/4 2006 udfyldte klageren skadeanmeldelsen og returnerede den til selskabet. Heraf fremgår bl.a.:

> "Var der vidne(r) - *nej*
> Hvem har efter din mening skylden for skaden og hv - *jeg fralægger mig ethvert kendskab til den anmeldte skade*"

Af modpartens anmeldelse dateret den 16/4 2006 fremgår det bl.a., at uheldet var sket den 11/4 2006 kl. 10-11, og at modpartens bil var ramt, da klageren bakkede ud fra sin parkeringsplads. Af anmeldelsen fremgår det desuden, at der var et vidne til uheldet.

Af supplerende forklaring fra modparten, modtaget i hans forsikringsselskab den 1/6 2006, fremgår bl.a.:

> "Hvordan selve uheldet er opstået, skal jeg ikke kunne sige, idet jeg ikke selv har set det ske. Min part starter omkring kl. 16:15 d. 11.04.06. … Da jeg skal lægge min guitar ind af højre bagdør, ser jeg, at bilen er blevet skadet på højre bagende (d.v.s bagdør, skærm, fælg og kofanger), jeg kigger i forruden for at se, om der er nogen, der har lagt en seddel, men det er der ikke, Efter nærmere syn på skaden, er det tydeligt, at det er en lys metalblå bil,

som har lavet parkeringsskaden på min bil (se evt. tidligere indsendte billeder). Min overbo's lyse metalblå bil holder lige ved siden af, og jeg tager et hurtigt kig på den, det viser sig, at den er skadet på venstre hjørne af for-kofangeren. Idet der stadig hænger flager fra den afskallede maling omkring skaden og den umiddelbart hænger i samme højde, tænker jeg, at det kan da være, at min overbo har ramt bilen og går op og ringer på...

Efter en kort forklaring af situationen, påstår hun straks, at der er tale om en gammel skade på hendes bil, og jeg spørger, om vi ikke lige kan gå ned og se på det. Da vi kommer ned til bilen, peger B. straks på en anden skade på bilen side og siger, at det er en gammel skade! Jeg fortæller hende, at det ikke er den skade jeg taler om og viser hende den på kofangeren. Hun påstår nu også, at dette er en gammel skade. Jeg spørger, om hun er sikker på, at hun ikke har ramt bilen og forklarer, at skaden sidder i samme højde (viser hende det med en målestok) og at farven passer 100% på hendes bils farve. B. begynder nu at hidse sig op og forlanger, at jeg ringer til politiet. Jeg ringer til R. politi og forklarer dem, at vi har en tvist ang. en parkeringsskade. Politiet ankommer med udrykning (idet centralen har sagt, at det er et færdselsuheld), og dette er B. meget oprørt over. Politiet afhører os begge og forklarer, at de ikke kan/må dømme i sagen, men fortæller B. flere gange, at der ikke er noget galt i senere at komme i tanke om, at hun nok alligevel havde ramt min bil, da hun skulle ud.

Politiet råder mig til at tager billeder af skaderne og kontakte mit forsikringsselskab, og de sætter sig derefter over i deres bil. Jeg henter nu mit kamera og et målebånd for at tage billeder. B.K.N. nægter mig nu at tage billeder af hendes bil og begynder at børste kofangeren af. Det er først da hun selv vil hente et kamera, jeg får mulighed for at tage nærbilleder af skaden på hendes bil. …

Da jeg kommer hjem om aftenen og tømmer min postkasse, finder jeg en seddel fra J.D.N., som har set uheldet. Jeg ringer til ham næste dag, og han tilbyder at vidne.

Kommentarer til B.K.N.'s brev.

- At der har været konflikt imellem B.K.N. og jeg ang. parkeringspladsen er ganske rigtigt, men sagen helt uvedkommen. Konflikten består kort i, at en virksomhed overfor vores ejendom har været under ombygning, og de har derfor ikke haft nogen parkeringsplads. De har i en periode parkeret på vores parkeringspladser (der er 12 parkeringspladser i alt og 3 beboere) og dette har været et stort problem for B.

…

- Kl. 10, har Sonofon (forretningen i vores bygning) åbent, og deres biler holder på parkeringspladsen, så derfor har der helt sikkert været flere biler der, end hun kan huske.

...

Jeg vil ikke anklage B.K.N. for at havde gjort det med vilje (hvorfor skulle hun eller andre dog det), men umiddelbart ligner det en blød bule, lavet med hjørnet af kofangeren (blød del af den). Dette vil dårligt kunne mærkes inde i bilen, idet den stille og roligt skraber hen ad bilen. Sonofon fortæller mig, at B. ved tidligere lejlighed har bedt personalet hjælpe med at bakke hendes bil ud, idet hun ikke selv kunne. Dette kan bevidnes af medarbejderne hos Sonofon."

Ved skrivelse af 21/7 2006 meddelte selskabet, at det havde modtaget en vidneforklaring fra modpartens selskab, og at det af den fremgik, at klageren under udbakning fra parkeringsplads havde påkørt modpartens bil.

Af vidneerklæringen, der er modtaget i modpartens selskab den 9/6 2006, fremgår bl.a.:

> "SJ… en dame bakker ud af sin bås og rammer bilen som holder ved siden af hende.
> Er dette ikke nok kan I ringe til mig …"

Ved skrivelse af 8/8 2006 gjorde klageren indsigelser mod vidneerklæringen. Således anførte klageren bl.a.:

> "**Vidnet så en dame:**
> Bortset fra ruderne helt fremme ved førersædet er alle ruderne i min bil tonede således, at de set udefra er helt mørke og umulige at kigge ind ad.
> **Et vidne der var placeret som angivet på modpartens skitse, kunne derfor umuligt se, hvem der kørte i min bil.**
> …
> **Dato:**
> Episoden fandt sted 11.04. og ikke, som angivet i den sidste skrivelse fra Fair forsikring, 10.04."

Ved skrivelse af 2/10 2006 til klagerens advokat meddelte selskabet, at det foreløbig havde afvist modpartens krav, idet selskabet på det foreliggende grundlag fandt det sandsynligt, at vidnet og modparten kendte hinanden. Dog forbeholdt selskabet sig ret til at anerkende erstatningspligten, hvis modpartens selskab kunne fremkomme med en troværdig forklaring på de uregelmæssigheder, der var i modpartens og vidnets forklaringer.

Ved skrivelse af 30/1 2007 meddelte advokaten for modpartens forsikringsselskab, at han havde fået følgende mundtlige redegørelse fra vidnet:

> "Vidnet har forklaret, at han havde været i den nærliggende Sonofonbutik for at gøre ærinde. Da han kom ud, gik han ind gennem porten for at hente sin bil. Da han kommer ind i parkeringsgården, ser han Deres forsikringstagers bil foretage en bakkemanøvre mod højre, hvorved en på venstre side holdende bil påkøres. Han spadserer videre, hvorved han kan kigge ind i Deres forsikringstagers bil, og hvor han i den forbindelse ryster på hovedet for at signalere, at vedkommende chauffør bør standse og besigtige skaderne. Da dette ikke sker, gik vidnet retur til Sonofonbutikken, som han formode kunne være ejer af den påkørte bil.
>
> Herinde oplyses, at hverken Sonofon eller ansatte i butikken ejer bilen men, at man var bekendt med hvem bilen tilhørte. Vidnet fik derpå oplyst ejerens navn og adresse, Vidnet valgte at lægge sit telefonnummer i postkassen på den angivne adresse."

Ved skrivelse af 31/1 2007 til klageren meddelte selskabet, at det havde modtaget oplysninger fra vidnet, og at selskabet herefter ikke fandt grundlag for at afvise vidnefor-

klaringen. Selskabet ville derfor anerkende erstatningspligten over for modpartens forsikringsselskab.

Klageren har over for nævnet klaget over selskabets behandling af sagen og påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at hun ikke har påkørt modpartens bil. Til støtte herfor anfører klageren bl.a.:

- At selskabet ikke i tilstrækkelig grad har undersøgt vidnets troværdighed.
- At selskabet ikke har ulejliget sig med at undersøge politiets døgnrapport.
- At hændelsen fandt sted den 11/4 2006, hvilket kan verificeres af politiets døgnrapport.
- At selskabet ikke har udvist interesse for tidspunktet for hændelsen, selv om klageren kan dokumentere, at hun var ude at køre den 11/4 2006.
- At hun allerede dagen efter hændelsen skriftligt orienterede selskabet herom, og at denne skrivelse er blevet ignoreret af selskabet.
- At vidnet først afgiver forklaring godt to måneder efter hændelsen.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at færdselsuheldet fandt sted den 10/4 2006, og at modparten har ført det fornødne bevis for, at klagerens bil ramte modpartens parkerede bil. Skaden vil derfor medføre bonustab og opkrævning af den policemæssige selvrisiko for klageren.

Da klageren i skrivelse af 28/3 2007 til nævnet fastholder, at selskabets sagsbehandling har været mangelfuld, uddyber selskabet i skrivelse af 30/4 2007, at uheldet skete den 11/4 2006, og at selskabet først anerkendte vidneerklæringen, da vidnet kom med en plausibel forklaring på, hvorfor han havde givet sig til kende som sket.

I skrivelse af 29/5 2007 oplyser selskabet desuden, at det er bekendt med politiets journalkort via modparten og hans forsikringsselskab.

Heroverfor anfører klageren i skrivelse af 2/6 2007 bl.a.:

> "1) Det fremgik af mit besøg hos R. politi d. 14.05.07 (det besøg der er refereret til i brevet af 14.05 til Ankenævnet) at ingen, og altså heller ikke If Skadeforsikring, til og med d. 14.05.07 havde henvendt sig til R. politi vedrørende sagen.

2) Jeg kunne nemt have bevist på hvilket tidspunkt af dagen, jeg havde benyttet min bil, men det ønskede Fair Forsikring ikke. Tværtimod fik jeg i en telefonsamtale med sagsbehandleren at vide, at tidspunktet var uden betydning."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de implicerede parters skadeanmeldelser og vidneerklæringen, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet ved sin afgørelse har lagt vægt på vidneforklaringen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen